

ἔτι ναὶ τὰν βοτρυνώδη
 Διονύσου χάριν οἴνας, 535
 ἔτι σοὶ τοῦ Βρομίου μελήσει.

[οἴαν οἴαν ὀργάν]
 ἀναφαίνει χθόνιον ἀντ. α

γένος ἐκφύς τε δράκοντός
 ποτε Πενθεύς, ὃν Ἐχίων 540
 ἐφύτευσε χθόνιος,

ἀγριωπὸν τέρας, οὐ φῶτα βρότειον,
 φόνιον δ' ὥστε γίγαντ' ἀντίπαλον θεοῖς·
 ὃς ἔμ' ἐν βρόχοισι τὰν τοῦ 545

Βρομίου τάχα ξυνάψει,
 τὸν ἐμὸν δ' ἐντὸς ἔχει δώ-
 ματος ἤδη θιασώταν
 σκοτίαισι κρυπτὸν [ἐν] εἰρκταῖς.

ἔσορᾶς τάδ', ὦ Διὸς παῖ 550

Διόνυσε, σοὺς προφήτας
 ἐν ἀμίλλαισιν ἀνάγκας;
 μόλε, χρυσῶπα τινάσσων,
 ἄνα, θύρσον κατ' Ὀλύμπου,
 φονίου δ' ἀνδρὸς ὕβριν κατάσχεσ. 555

πόθι Νύσας ἄρα τᾶς θηροτρόφου θυρσοφορεῖς ἐπφδ.
 θιάσους, ὦ Διόνυσ', ἧ κορυφαῖς Κωρυκίαις;
 τάχα δ' ἐν ταῖς πολυδένδρεσσιν Ὀλύμπου 560